

På besøg i en europæisk storklub

At Juventus Football Club er en europæisk fodboldgigant, der hører til blandt de største klubber i verden, vil de færreste betvivle. Med et rekordstort antal nationale mesterskaber og adskillige pokaltitler – både nationalt og internationalt, rummer klubben én af de mest succesfulde fodboldhistorier i Europa. Men ikke alt har været succes. Klubbens hidtil største tilbageslag oplevede den i 2006, da Juventus blev tvangsnedrykket til Serie B, som konsekvens af "calciopoli"-skandalen. Siden da har Juventus kæmpet sig op og genvundet den dominerende position i italiensk fodbold, hvilket har resulteret i, at man har vundet de seneste tre mesterskaber, og er godt på vej mod det fjerde på stribe.

Men trods den genvundne nationale storhed, har Juventus ikke tilbageerobret sin position internationalt, hvilket er generelt for italiensk fodbold. De italienske klubber er ikke længere dominerende i de internationale turneringer. Således har der ikke været et italiensk klubhold i hverken Champions League eller Europa League finalen, siden Inter vandt Champions League i 2010. Derfor er der for tiden en heftig debat om talentudvikling i italiensk fodbold, hvor Serie A er den af de fem største ligaer i Europa (Italien, England, Spanien, Tyskland og Frankrig), der har færrest spillere, der er kommet op gennem klubbernes eget talentudviklingssystem. Det har fået det italienske fodboldforbund til at vedtage, at fra sommer 2016 må en Serie A trup bestå af 25 spillere, hvoraf fire skal være italienere, og yderligere fire skal komme fra eget talentsystem.

Juventus er derfor en klub, der på trods af hjemlig dominans, står midt en brydningstid. Hvordan genvinder man fordums internationale styrke? Og hvordan får man skabt spillere til Juventus førstehold gennem talentarbejdet?

Disse spørgsmål og meget andet, satte vi os for at undersøge ved et besøg hos storklubben Juventus FC.

Klubben:

Juventus FC er en klub under forandring. Klubben har bygget nyt stadion, og et nyt træningsanlæg ved siden af stadion er planlagt til at stå færdigt om to år. Derudover skal en ny talentudviklingsstruktur implementeres. Forandringerne er delvist skabt af fremsynethed og ambitioner, hvilket gælder stadion og træningsanlæg. Forandringerne i talentudviklingen er derimod påtvunget gennem et mere og mere synligt gab, mellem italiensk ungdomsfodbolds udvikling, og de lande man sammenligner sig med, Spanien, Frankrig, England og Tyskland.

I 2011 indviede man klubbens nye stadion, som klubben selv ejer, hvilket er utraditionelt for italiensk fodbold, da stadions er normalt kommunalt ejet og drevet i Italien. Det nye stadion har en kapacitet på ca. 41.000 tilskuere, og det er væsentligt lavere end de 69.000, der var kapaciteten på den tidligere hjemmebane Stadio Delle Alpi. Årsagen til det er, at tilskuergennemsnittet på det tidligere stadion var på 36.000. Klubben prioriterede derfor en kapacitet, hvor stadion ofte kunne fyldes ud, så publikum og spillere kunne få den bedst tænkelige fodboldoplevelse. Vi ser på vores tur to hjemmekampe på det imponerende nye stadion, og vi kan bekræfte, at man virkelig får en meget stor fodboldoplevelse som tilskuer på det nye stadion, hvor man har formået at skabe en intim atmosfære i super moderne faciliteter.

Udover et nyt stadion har klubben planer om at lave et nyt træningsanlæg tæt ved stadion, hvor klubbens førstehold samt primavera hold skal have deres daglige gang. Planerne er lagt, og man håber at anlægget

kan stå klar om to år. Men indtil det nye står klar, holder alle klubbens hold til på Juventus Training Ground, der ligger udenfor byen. Det vil også være omdrejningspunktet for vores besøg hos Juventus FC.

Til forskel fra, hvad vi er vant til i Danmark, er træningsanlægget totalt lukket for alle uvedkommende. Vi har en aftale med Guiseppe Geria, der er talent chef for alle Juventus´ hold op til U17. Men selv med en aftale, skal vi stadig gennem et større sikkerhedstjek for at komme ind.

Da vi endelig kommer ind på anlægget, viser klubben en ganske anden side af sig selv, end det indtryk vi fik af de høje mure og mange vagter. Indenfor bliver vi mødt af åbenhed og venlighed, og ikke mindst af interesse, som vi ikke på forhånd havde troet. Vi taler med mange personer i ungdomssektoren, og alle vi taler med, er åbne for at tale med os om måden, man gør tingene på i Juventus. De ansatte i Juventus taler med stolthed om klubben, men ikke med overlegenhed, og derfor er de også nysgerrige efter at høre om vores syn, på det vi ser.

Al fodbold, vi ser på vores femdages tur, er listet nedenfor, og danner grundlaget for det indtryk vi samlet har af Juventus talentudvikling og førstehold.

Kampe:

Serie A: Juventus - Atalanta

Champions League: Juventus – Dortmund

U17: Juventus – Genoa

U15: Juventus – Torino

U14: Juventus – ukendt modstander, men U 15 hold.

Træninger:

2* træning med U19 (primavera holdet)

2* træning med U17

1* træning med U15

1. holdet:

Juventus FC tegnes af og identificeres med klubbens første hold. Ligesom de fleste andre klubber er det første holdets tilstand, der også er definerende for klubbens tilstand. Og selvom vi på vores tur ser mange sider af storklubben Juventus, så er det hos menigmand alene Juventus´ SerieA hold, der er interessant.

På vores tur ser vi to kampe på det nye Juventus Stadium. Juventus - Atalanta i Serie A, og Juventus – Dortmund i Champions League. Selvom begge kampe ender 2-1 til Juventus, er der en monumental forskel på kampene og oplevelserne af kampenes betydning. Det er tydeligt, at klubben er blevet så dominerende i Serie A, at både spillere og tilskuere har fokus rettet på kampen mod Dortmund. Vi fornemmer klart, at det er succes i Champions League klubben hungrer efter. Ikke førend man har succes i Europas fineste klubfodboldturnering, vil Juventus FC have en følelse af at være tilbage, hvor klub og tilhængere mener den hører til, nemlig i toppen af europæisk fodbold.

Udover kampene kommer vi ikke tæt på Juventus førstehold i den tid vi besøger klubben. Alle træninger er, selvom de foregår på anlægget, lukkede, og kampen mod Dortmund betragtes som sæsonens hidtil vigtigste. Der er ikke meget sammenhæng mellem første holdet og resten af klubbens hold. På træningsanlægget har holdet deres egen fløj, der ligger i den ene ende af anlæggets bygninger, og første holdet har også to træningsbaner, der er afskærmet, og som kun de må benytte.

På anlægget møder vi ofte den tidligere spiller, og nuværende teammanager for Juventus' primavera hold Gianluca Pessotto, og ham taler vi med om 1. holdet.

Inden sæsonen 2014-2015 valgte træner Antonio Conte at stoppe i Juventus, efter tre meget succesfulde år, der bragte tre mesterskaber med sig. Det første i 2012 var det første siden "calciopoli" skandalen, og var en enorm triumf for klubben. Vi spørger Pessotto til trænerskiftet, og han fortæller, at Conte uden tvivl var en fantastisk træner for Juventus. Men også en træner der stillede ekstremt høje krav til spillernes fysiske og taktiske formåen. Efter tre år med så megen succes havde Conte svært ved at se sig selv bringe den samme gruppe af spillere videre, og derfor valgte han at stoppe. Han blev afløst af Massimiliano Allegri, og han er en anden type, end Conte var. Han har ændret spillesystem fra 3-5-2, til 4-3-1-2 med en diamant på midtbanen, men udnytter holdets taktiske styrker til at variere efter modstander og behov. Udover spillesystemet giver han spillerne større frihedsgrader til selv at træffe deres beslutninger inde på banen. Conte var naturligvis en gigant i Juventus, men overgangen til Allegri har været vellykket, fordi han er en anden type, fortæller Pessotto.

Vi spørger Pessotto til kampen mod Dortmund, og han fortæller, at Juventus over de seneste år har oplevet en enorm hjemlig succes, men lider under manglen på succes i Champions League. Vi har ikke kunnet konkurrere med de bedste i Europa, men det er ikke kun os, det gælder for italiensk fodbold som helhed. Vi er det bedste hold i Italien, men kampen mod Dortmund er helt åben, selvom de ikke er det bedste tyske hold. Det er vores position internationalt her og nu, og den skal vi forsøge at ændre. Vi er også det eneste tilbageværende italienske hold i Champion League, og derfor er kampene så vigtige, ikke kun for os som klub, men for italiensk fodbold.

I vores videre snak med Pessotto kommer vi ind på livet som førsteholdsspiller i Juventus. Og udover at vise os spillernes dagligdagsfaciliteter med omklædningsrum, presserum, fitnesssal, baderum, swimmingpool, og behandlingsfaciliteter, der ikke lader noget tilbage at ønske, fortæller han også nogle overraskende betragtninger om rekruttering af spillere.

Livet som førsteholdsspiller i Juventus er godt. Torino er en industri by, og derfor vil vores fans se spillere, der arbejder hårdt for klubben. Byen har ca. en million indbyggere, og størrelsen gør, at spillerne kan have en fredfyldt hverdag uden for meget støj. Samtidigt er klimaet godt, og byen ligger smukt for foden af alperne. Byen er ikke en stor europæisk metropol, og det sætter mange spillere pris på, fordi der ikke er så hektisk. Men netop derfor, har vi ikke så stor en historie med brasilianske spillere. Meget få brasilianere har haft en stor karriere i Juventus, og vi tror, at de savner det storbyen kan tilbyde dem udenfor fodboldbanen.

En betragtning der overrasker os, og vi forsøger naturligvis straks om vi kan finde modeksempler. Men udover en enkelt eller to, må vi indrømme, at det ikke er brasilianere, der kommer først frem, når vi skal genkalde os store Juventus spillere gennem tiderne.

Scouting:

At det ikke kun er fornemmelser om spillernes trivsel i Torino, der selekteres spillere ud fra, får vi et indblik i, da vi ser klubbens scouting afdeling. Vi ser, hvor grundig klubben er, når de kigger efter spillere, der skal være fremtidens Juventus spillere. Selvom chef scouten for udenlandske spillere Javier Ribalta er spanier, ved han godt, hvilke kriterier man lægger vægt på i Italien. Han fortæller os om forskellene på italiensk og spansk fodbold, og giver os et eksempel: Se vores primavera hold, der er kun tre spillere under 180 cm. Det er ikke normalen i Spanien. Jeg er nødt til at være opmærksom på, at der er forskel på italiensk og spansk fodbold, og i Italien er fysik og størrelse vigtigere end i Spanien. Ligesom vi var overraskede over Pessottos betragtninger om brasilianske spillere, viser Ribaltas udsagn, at der er mange parametre at tage hensyn til, når man scouter spillere fra andre nationaliteter, som man skal have til at passe ind i en italiensk storklub.

Juventus har ansat seks fuldtidsscouts, hvoraf tre er senior scouts, og tre ser på ungdomsspillere. Senior scoutsene ser på spillere fra hele verden, og de scouter til klubbens førstehold, men også til primavera holdet der aldersmæssigt svarer til U19 i Danmark. Primavera holdet er eneste ungdomshold, som klubben henter udenlandske spillere til på faste kontrakter. For nuværende er der elleve udlændinge i primavera truppen, og det antal er nyligt skåret ned fra sytten. Det er planen, at klubben fremadrettet vil forsøge at nedbringe antallet af udenlandske spillere, fordi de som oftest får længerevarende kontrakter for at flytte til Juventus, og ikke er i stand til at gå direkte ind i førsteholdstruppen, når de bliver senior spillere. Konsekvensen er, at de må lejes ud. I indeværende sæson har Juventus lige knapt tres spillere udlejet hos andre klubber, og den udvikling skal klubben have stoppet. Som Pessotto siger det: Tres udlejede spillere, kan ikke engang en klub af Juventus størrelse styre.

Som nævnt ovenfor, har Juventus tre fuldtidsansatte ungdomsscouts. Derudover har klubben et netværk over hele Italien af personer, der rapporterer og holder øje med talenter over hele landet. Klubbens politik er, at man kun tager spillere ind fra Piemonte regionen, den region hvor Torino er hovedby, indtil U14. Fra U14 til U17 tager man spillere ind fra hele Italien. Med ganske få undtagelser henter man en spiller udenfor Italien til U17 holdet, men ikke på permanente kontrakter. I denne sæson har klubben kun en udlænding på U17 holdet, han er dansker, og hedder Adnan Curoviz. Han er lejet i Lyngby, og har kontrakt med Juventus til sommer, og derefter skal der tages stilling til om han skal tilbage til Lyngby, eller om han skal blive i Juventus. Men selvom Juventus ikke henter spillere på permanente kontrakter førend U19 niveau, så har klubben et godt kendskab til de fleste af de europæiske fodboldtalenter, hvilket tilknytningen af Adnan er et eksempel på.

Primavera holdet:

Juventus ældste ungdomshold er klubbens Primavera hold. Holdet er aldersmæssigt, hvad der svarer til U19 i Danmark. Men hvor et U19 hold i Danmark typisk vil betegnes som et ungdomshold, så virker Juventus primavera hold til at befinde sig et sted mellem førsteholdet og ungdomssektoren. Holdet har tilknyttet egen sports direktør Federico Cherubini, samt sin egen team manager i Gianluca Pessotto. Trænerstaben består af en cheftræner den tidligere verdensmester og Juventus spiller Fabio Grosso, to assistent trænere, samt to fysiske trænere. Truppen består af 3 målmænd og 22 markspillere, hvoraf 11 af markspillerne er udlændinge. Vi konstaterer når vi ser dem træne, at gruppen på trods af mange forskellige nationaliteter

virker homogen, godt styret af en levende og entusiastisk Grosso, der udstråler glæde og begejstring, der virker smittende for træningen og spillerne. Selvom al kommunikation foregår på italiensk, så virker der ikke til at være sprogproblemer. Vi ser to træninger med holdet, og kan se at niveauet på spillerne er godt, og noget over hvad vi normalt ser i Danmark. Vi konstaterer også, at der virker til at være et stort spring i kvalitet fra U17 til primavera. Efter den anden træning, får vi en kort snak med Grosso om hans syn på, hvad han selv mener, er hans vigtigste funktion, som træner for primavera holdet.

For mig er det vigtigste, at spillerne udstråler glæde ved spillet. At de tør spille og vise deres kvalitet. Vi skal prøve at dominere vores kampe med bolden, og derigennem forhåbentlig være dygtige nok til at få et resultat. Min opgave er ikke at fortælle dem alt, hvad de skal gøre. De skal lære at træffe deres egne beslutninger på banen. Systemet er for mig ikke det vigtigste, men hvordan spillerne prøver at spille inde på banen.

Det bliver kun til en kort samtale med Grosso. Han skal nå til engelsk undervisning, så måske han alligevel mærker de sproglige udfordringer. Han efterlader sig et meget sympatisk og positivt indtryk hos os. Grosso's egen historie er, at han i mange år spillede på lavere niveau i Italien inden han kom til Serie A. Dernæst tog hans karriere fart, og de fleste fodboldentusiaster, kan genkalde sig Grossos jubelscene da han scorede sejrsmålet i VM finalen i 2006. Vi tænker, hvor motiverende netop hans historie må være, for de unge håbefulde og meget talentfulde spillere han træner.

Ungdomssektoren:

Den største del af vores tid i klubben beskæftiger vi os med ungdomsfodbold. Vi ser træninger og kampe med ungdomshold, og taler med de ansvarlige for udviklingen af Juventus fremtidige førsteholdsspillere. Juventus' tilgang til arbejdet med deres ungdomsspillere er under forandring. Klubben har gennem en årrække ikke formået, at udvikle tilstrækkeligt med egne spillere til førsteholdet, og derfor har de besluttet at sadle om. "Jeg fik et opkald fra præsidenten for to år siden, hvor han sagde: Vi må gøre noget nu", som Pessotto siger, da vi spørger ham om udviklingen i ungdomsarbejdet.

Det Juventus blandt andet har gjort, er at hente Guiseppe Geria i Bari, og sætte ham i spidsen for arbejdet med at samle klubben om en fælles ungdomsstrategi. Guiseppe er overordnet talentchef, for alle Juventus hold fra U17 og ned til U7, men har ikke noget med klubbens "Primavera hold" at gøre.

Allerede den første dag vi er på anlægget, samler Guiseppe Geria U17, U15 og U14 træneren, samt klubbens individuelle træner, til et møde med os om klubbens fremtidige ungdoms vision. De fortæller, at man er i gang med at indføre en stil gennem hele ungdomsarbejdet, som de kalder "Juventus Style". Ideen er, at man vil tillægge sig en stil baseret på et teknisk pasningsorienteret spil, og hvor fokus er mere på udførelsen af selve spillestilen, end på resultatet af den enkelte kamp. Det vigtigste er, at holdene forsøger at dominere kampene med bolden, ud fra den stil som klubben ønsker, hvilket ikke er normalen i italiensk fodbold. Dog betoner alle, at man er i Italien, og selvom man også i Juventus er inspireret af den spanske fodboldstil, så er det vigtigt, at "Juventus Style", ikke negligerer de italienske traditioner. Taktisk forståelse og veludviklet fysik er indgroede italienske fodbold dyder, og det er vigtigt, at man holder fast i identiteten samtidig med, at man finder inspiration hos andre, og udvikler sin stil fremadrettet.

Vi spørger, om den nye fælles stil også indbefatter et fast spillesystem, der er gennemgående for alle ungdomsholdene. Men det gør det ikke. Det er spillernes kompetencer i de forskellige årgange der fastlægger systemet. Det vigtigste er, hvordan holdene formår at udføre stilen.

Vi hører om træningsmængder for den enkelte årgang, og om brugen af en nyansat individuel træner og meget andet på mødet. Efter mødet glæder vi os til over de kommende dage at se og observere, hvordan de enkelte hold lykkes med udførelsen af "Juventus style" i praksis.

Det hold vi følger tættest, er U17 holdet, da der som tidligere nævnt er en dansker på holdet. Gennem ham har vi mulighed for at få et indblik i de taktiske og spillemæssige strategier holdet spiller efter. Mens vi er der, ser vi mange træningspas med U15, U17 og primavera holdet. Vi ser træning, som øvelsesmæssigt er velkendt. Dog hæfter vi os ved to ting. Det første er, at al opvarmning er uden bold, med en fysisk træner. Vi ser ikke træning hvor der indgår bold i opvarmningen. Det andet er, at de fleste spil er til to mål, og spilles på meget små områder. Det nedsætter spillernes tid på bolden, men skaber også megen hektik i spillene. U17 spillerne har meget veludviklet fysik, og spillerne har svært ved at spille sig fri af dueller på de små områder. Primavera spillerne har nemmere ved at styre det opskruede tempo med bolden, og der virker til at være et stort spring fra U17 til primavera, når man står og iagttager træningerne.

I kampene ser vi mange forskellige udgaver af "Juventus Style" udfolde sig i praksis. Vi så et U14 hold, der spillede på et højt teknisk og relationelt niveau, og hvor spillerne viste, at de kunne indgå i en sammenhæng, uden det forhindrede den enkelte i at udfolde sig. Vi var meget imponerede af spillernes indbyrdes forståelse, og individuelle tekniske og fysiske færdigheder. Specielt noterede vi os, at spillerne var enormt dygtige til at vende med bolden i små områder. Måske en konsekvens af spillene på små områder til træning?

Vi så U15 lokalopgør mod Torino. Uvedkommende har ikke adgang inde på selve træningsanlægget, hvilket også gælder spillernes forældre. Derfor er der en tribune udenfor anlæggets hegn, så man har fuldt overblik over anlæggets kunstgræs bane. Til denne kamp er tribunen tæt pakket, og det er primært tilskuere tilknyttet gæsterne fra Torino. Man fornemmer klart en rivalisering, og hvis man i Juventus prøver at fokusere på spillet og sætte resultatet i baggrunden, så er det ikke en prioritet der deles af Torino denne dag. Torino vinder kampen 4-1, og alle mål bliver fejret af både spillere og tilskuere, som var det en afslutning af en finale. Den udgave af "Juventus Style" vi ser i denne kamp, afviger meget fra den vi så U14 holdet praktisere. Holdet spiller meget direkte og individuelt, og relationerne spillerne imellem virker ikke godt afstemt. Spillerne spiller med frustration, måske over kampens udvikling, og Juventus formår ikke som hold, at præge kampen spillemæssigt.

Den sidste ungdomskamp vi så, var en U17 kamp mellem Juventus og Genoa. Kampen spilles på en græsbane, hvor der står åbent vand flere steder, og begge hold er fysisk meget stærke. Kampen ender 0-0, og det er tydeligt, at kampen spilles under forhold og i et tempo, hvor de fysiske evner overstråler de tekniske. Ingen af holdene evner at sætte deres spillemæssige præg på kampen, og risikovilligheden er lav på den dårlige bane. Kampen er hektisk med mange dueller og med masser af omstillinger, og hvis ambitionen fra Juventus var at kontrollere og dominere kampen med bolden, så lykkes de ingenlunde i denne kamp. Vi falder ikke på halen over spillet og spillernes tekniske og relationelle evner, men noterer os, at kampen spilles i et tempo, og har en intensitet, som vi ikke ser i U17 ligaen i Danmark.

Det er svært for os, efter hvad vi har observeret gennem træning og kamp, at se en klar og tydelig Juventus style. Der forestår Guiseppe Geria og alle trænerne et stort fremadrettet arbejde med implementeringen og udførelsen af stilen. Udvikling og implementering tager tid, og vi håber for Guiseppe, at tid ikke er en knap ressource i Juventus.

Opsummering:

På vores besøg i Juventus så vi en storklub, hvor ressourcer til faciliteter og scouting er langt større, end det vi kan sammenligne med fra Danmark. Den menneskelige ressource omkring alle ungdomsholdene, med antallet af trænere, sundhedspersonale, ressourcepersoner der er tilknyttet hvert hold, er væsentligt større end vi normalt ser herhjemme. Det er naturligvis med til at skabe nogle rammer for drengenes hverdag, der klart forøger den i forvejen høje attraktionsværdi, der er ved at spille for så prestigefyldt en klub. Taler vi om klubbens overordnede spilfilosofier og udviklingsstrategier, så oplevede vi ikke en sammenhængskraft fodboldmæssigt, fra første holdet ned gennem Juventus' ungdomsfodbold. Den knowhow klubben har omkring talentudvikling og implementering af denne, er efter vores opfattelse ikke meget bedre, end det vi oplever, der arbejdes efter i de fleste danske klubber.

Vi satte os for at besøge Juventus FC, med håbet om at få et indblik i, hvordan så stor en klub skaber en sammenhængskraft fra første holdet og ned gennem talentudviklingen. Med en viden fra andre storklubber om, hvor svært det er at få adgang og tilgang til de personer, der præger de fodboldmæssige processer i dagligdagen, gjorde vi os ingen illusioner om, hvor meget vi ville få adgang til, og hvor mange vi kunne få i tale. Vi måtte efterfølgende gøre alle bange anelser om lukkethed og utilnærmelighed til skamme. Vi blev gennem hele vores ophold, mødt med venlighed, åbenhed og respekt. For det skal der lyde en stor tak til Guiseppe Geria.

Af Jan Michaelsen, Allan Michaelsen og Jesper Sørensen.

